

ساجد قدوسیان، تهیه‌کننده و کارگردان ویژه‌برنامه «دماوند» از تولید فصل نخست این مجموعه به عنوان «ایران بر قله دانش» خبر داد؛ برنامه‌ای که با گفت‌وگو با استادان و پژوهشگران برجسته، به معرفی مهم‌ترین دستاوردهای علمی کشور و روایت مسیر شکل‌گیری آن‌ها می‌پردازدوی در تشریح رویکرد این مجموعه گفت: «دماوند» برنامه‌ای است که با هدف معرفی دستاوردهای کشور در حوزه‌های مختلف تولید شده و تلاش دارد تصویری روشن

روایت دستاوردهای علمی در برنامه «دماوند»

زهرا عباسی گروه رسانه

بی‌سابقه دارد. تهران نه تنها پایتخت، بلکه قلب تپنده و مرکز فرماندهی کشور است؛ ترکیب این جایگاه راهبردی با حجم بالای حملات و شهدا، ضرورت توجه ویژه رسانه‌ای به این منطقه را دوچندان می‌کند. اگر چه تمامی شبکه‌های سراسری به اخبار تهران می‌پردازند، اما جام‌چم بر آن شد تا در گفت‌وگویی اختصاصی با حسن ملکی، سرپرست شبکه تهران، استراتژی و رویکردهای این شبکه ویژه را در پوشش دقیق‌تر چالش‌ها و دستاوردهای استان بررسی کند.

رویکرد و تحولات در دفاع مقدس سوم

حسن ملکی، سرپرست شبکه تهران، درباره استراتژی تولید در شرایط بحران به جام‌چم گفت: در جنگ اخیر، استراتژی تولید شبکه تهران بر پایه «شدت‌دو و تمرکز» بر چهار کارکرد اصلی خود بنا شده است، نه تغییر ماهیت آن. ما همچنان دانشگاهی برای ارتقای آگاهی، آوردگاهی برای مقابله با تحریف، آسایشگاهی برای هنرو قرارگاهی برای ترویج امید هستیم، اما در شرایط جنگ، این کارکردها با سرعت و شدت بیشتری و با رویکردی نظام‌مند اجرا می‌شوند.ملکی در پاسخ به سوالی درباره اولویت‌بندی بین «اطلاعات‌رسانی شفاف» و «همدلی» تصریح کرد: این دو در استراتژی شبکه تهران جدا از هم نیستند، بلکه هم‌افزا هستند. اولویت ما ترکیبی از تحلیل و تبیین واقعیت‌های میدانی به همراه ایجاد انسجام و همدلی ملی است. همه پرسنل این شبکه خود را سربازانی در «جبهه رسانه‌ای» می‌بینند که وظیفه دارند نیازهای اصلی کشور را در نبرد اطلاعاتی پوشش دهند. بنابراین، معیار انتخاب موضوعات در این روزهای حساس، «تحلیل و تبیین شرایط نیروهای نظامی خودو دشمن، تولید بر نامه‌هایی در جهت تقویت روحیه مردم و آشناسازی علیه دشمن» است. سرپرست شبکه تهران افزود: برای تحقق این اهداف، شبکه تهران برنامه‌هایی با محوریت تحلیل عمیق شرایط بحرانی، ترسیم مواضع نیروهای خودی و دشمن و نشان دادن عظمت مقاومت تولید کرده است. برنامه‌هایی مانند «تهران، ایران، جهان»، «تا پای جان برای ایران» و «پایتخت جان» نمونه‌های عینی این استراتژی هستند که صرفاً به گزارش خبر بسنده نکرده، بلکه به تبیین ریشه‌ها و پیامدها پرداخته‌اند.وی با اشاره به معیار دیگر یعنی «بازتاب زندگی واقعی و شجاعانه مردم»، فعالیت‌های شبکه را در سه محور زیر برشمرد:

۱. وحدت ملی: دعوت فعالانه از مردم برای حضور در خیابان‌ها و تجمعات و بازتاب تصویری و صوتی از عظمت این حضور برای تقویت روحیه جمعی.
۲. پوشش خدمات حیاتی: نمایش بی‌وقفه فعالیت بخش‌های امنیتی و درمانی (مانند هلال احمر، اورژانس، مراکز انتقال خون و بهداشتی) برای اطمینان بخشی به جامعه.
۳. نمایش قدرت و آرامش: پخش تصاویر زندگی عادی مردم در دل بحران و شجاعت آن‌ها در تقابل با دشمن زبون و کودک‌کش. بنابراین، استراتژی شبکه ترکیبی از «آگاهی‌بخشی مبتنی بر واقعیت» و «میدبخشی

و مستنداز توانمندی‌های ملی ارائه کند. او توضیح داد که این برنامه در هر فصل به یکی از حوزه‌های مهم و راهبردی کشور می‌پردازد و با گفت‌وگو و روایت‌های مستند، مسیر دستیابی به این موفقیت‌ها را برای مخاطبان بازگو می‌کند.قدوسیان با اشاره به فصل نخست این مجموعه اظهار داشت: فصل اول «دماوند» با عنوان «ایران بر قله دانش» به موضوع علم و دانش اختصاص دارد و در آن با حضور استادان دانشگاه، پژوهشگران و چهره‌های برجسته علمی کشور،

سربازان جنگ رسانه‌ای شبکه تهران

حسن ملکی: همه پرسنل این شبکه خود را سربازانی در جبهه رسانه‌ای می‌بینند

انسان تهران به عنوان خبرنگاران شبکه تهران، نقشی مؤثر در انعکاس فضای معنوی ماه مبارک رمضان، روز جهانی قدس، شب‌های قدر و تجمعات مردمی در دفاع از ایران اسلامی ایفا کردند. علاوه بر رویدادهای مذهبی و ملی، این گروه از مردم، شور و نشاط عید نوروز، وضعیت بازار و قیمت کالاها و خدمات را نیز به شکلی متفاوت و نزدیک به واقعیت پوشش دادند. سرپرست شبکه تهران افزود: تلاش کردیم در تولید نماهنگ و گزارش‌های شهری، استراتژی شبکه را از کلیشه‌های خبری گذرانده و با اتکا به صدای مردم، استفاده از تنوع زبانی و لهجه‌ها و تمرکز بر لحظات انسانی و حماسی زندگی در تهران ارائه دهیم تا نماینده تصویری زنده و تأثیرگذار از شهر باشیم.

وقتی هر شهروند، یک خبرنگار شد

وی همچنین در بیان فرآیند شکل‌گیری «شهروند خبرنگار» در این شبکه توضیح داد: شبکه تهران اگرچه سال‌هاست برنامه‌های مشخصی مانند «در شهر»، «در استان» و «گزارش پنج» را برای پوشش اخبار

به چشمان بینا و شنوای رسانه‌ای مردم تبدیل شوند که نسبت به هر گونه نقص یا ترک عملی از طریق تهیه گزارش‌های میدانی یا دعوت مستقیم از مسئول مربوطه، واکنش نشان می‌دهند. این شیوه کار موجب شده است تا مسئولان شهری و استانی با احساس تکلیف و مسئولیت‌پذیری بیشتر، وظایف خود را با دقت بیشتری انجام دهند تا در زمان حضور در برنامه‌های شبکه تهران، با دست پر و آمادگی کامل برای پاسخگویی حاضر شوند. بنابراین، تجربه‌های ما نشان داده است که گزارش‌های مردمی و پیگیری‌های مستمر شبکه تهران، تأثیر مستقیمی در شفاف‌سازی تصمیم‌گیری‌ها و تسریع در حل مشکلات فوری شهری داشته و فضایی را ایجاد کرده‌اند که در آن صدای مردم به گوش مسئولین می‌رسد و عملکرد آن‌ها تحت نظارت دقیق قرار می‌گیرد.

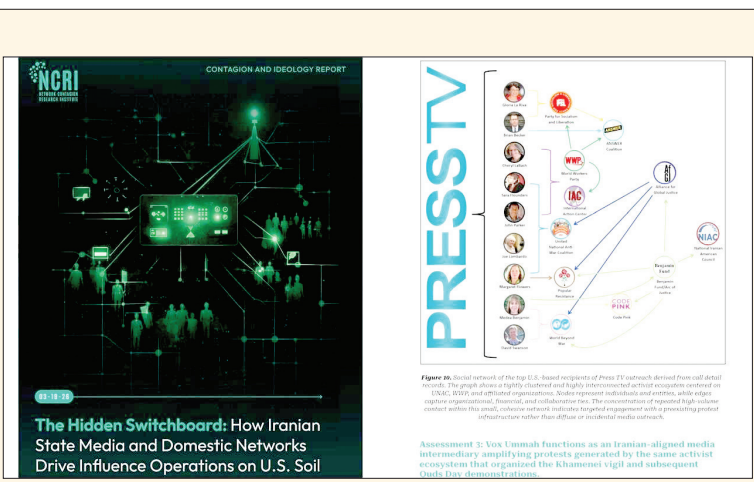
مهم‌ترین دستاوردهای علمی ایران تشریح می‌شود. به گفته او، در این فصل علاوه بر معرفی نتایج و پیشرفت‌های علمی، روند شکل‌گیری ایده‌ها، مراحل انجام پژوهش‌ها، چالش‌ها و تلاش‌های علمی اساتید و دانشجویان نیز بررسی شده است تا مخاطبان با مسیر واقعی تولید علم در کشور آشنا شوند. ویژه‌برنامه «دماوند» از روز چهارشنبه ۱۹ فروردین روی آنتن رفته و هر روز ساعت ۱۰:۳۰ از شبکه یک سیما و هم‌زمان از رادیوهای ایران، صبا و فرهنگ پخش می‌شود.

ملکی در خصوص مدیریت چالش‌ها گفت: برای مدیریت چالش‌های پیش‌روی این طرح و ارتقای کیفیت کار، با افزایش تعداد این خبرنگاران، واحدی مجزا برای دریافت، بازبینی و آماده‌سازی نهایی تولیدات مردمی تشکیل داده شد و تلاش این بوده که در برگزاری جلسات آموزشی برای این گروه نظارت مستقیم داشته باشم تا این عزیزان دانش فنی لازم را کسب کنند.

سرپرست شبکه تهران درباره اعتبارسنجی اطلاعات اظهار داشت: در خصوص فرایند اعتبارسنجی اطلاعات ارسالی، شبکه تهران با وجود نیاز به سرعت بالا، دقت و وسواس زیادی را در نظر گرفته است؛ بدین صورت که تقریباً تمامی این تولیدات تحت نظارت مستقیم خودم قرار دارند و هر ویدئو پیش از پخش، دقیقاً بر اساس مکان ضبط و همچنین عنوان فرد تهیه‌کننده آن بررسی و اعتبارسنجی می‌شود تا هم سرعت پوشش رویدادها تضمین شود و هم از صحت و دقت خبر اطمینان حاصل شود.ملکی در پایان به آینده این طرح و نقش شبکه تهران در ارتباط با مسئولین اشاره کرد: این ابتکار علاوه بر پوشش لحظه‌ای وقایع، فرصت‌های جدیدی را نیز ایجاد کرده است؛ چراکه باور داشتیم پس از پیروزی کامل کشورمان بر متجاوزان، این شهروند-خبرنگاران می‌توانند خدمات رسانه‌ای گسترده‌تری ارائه دهند و حتی امکان دارد از میان همین افراد، مجریان و نویسندگان، گزارشگران و سردبیران خوب، توانمند و متعهدی برای رسانه ملی و به‌ویژه شبکه تهران تربیت شوند. بنابراین، ما با ترکیب سرعت دسترسی مردم به میدان و نظارت دقیق شخصی، توانسته‌ایم تصویری واقعی، پویا و قابل اعتماد از وقایع روز ارائه دهیم.

فرمول شبکه تهران برای شفافیت

سرپرست شبکه تهران در مورد جایگاه شبکه تهران در کنار شبکه‌های سراسری خاطرنشان کرد: شبکه تهران اگرچه به عنوان یک شبکه‌ای استانی موظف‌است به شکلی اختصاصی و حتی انحصاری به اخبار و رخداد‌های استان تهران بپردازد، اما واقعیت این است که به دلیل مرکزیت کشور و پایتخت بودن تهران، پوشش گسترده‌ای از اخبار این منطقه توسط شبکه‌های سراسری نیز انجام می‌شود؛ روندی که از سال‌ها پیش، زمانی که شبکه تهران کانال پخش سراسری خود را داشت و سایر شبکه‌ها نیز وظیفه پوشش استان را بر عهده داشتند، ادامه داشته است. با این حال، برای پر کردن خلأهای اطلاعاتی و ایفای نقش کلیدی در ایجاد پل ارتباطی میان مردم و مسئولین، شبکه تهران برنامه‌های برند خود مانند «در شهر»، «در استان»، «گزارش پنج» و به‌ویژه «تهران بیست» را تقویت کرده و آن‌ها را به ابزاری قدرتمند برای مطالبه‌گری عمومی تبدیل نموده است.

در مجموع، یافته‌های این گزارش نشان می‌دهد که پرس تی‌وی در یک اکوسیستم چندسطحی عمل می‌کند که در آن ارتباطات سازمانی، رسانه‌ای و اجتماعی به‌صورت درهم‌تنیده عمل می‌کنند. در این اکوسیستم، محتوا از سطح تولید اولیه به سرعت در چندین لایه باز نشر شده و در نهایت به مخاطبان جهانی می‌رسد. چنین ساختاری امکان افزایش دامنه انتشار و همچنین تنوع در نحوه ارائه محتوا را فراهم می‌کند.

ایالات متحده نیز بر جسته‌شده است. گروه‌هایی مانند ائتلاف سراسری ضد جنگ آمریکا (UNAC)، حزب جهانی کارگران (WWP)، و مرکز اقدام بین‌المللی (IAC) به‌عنوان بخش‌هایی از شبکه‌ای معرفی شده‌اند که در سازمان‌دهی تجمعات و تظاهرات نقش داشته‌اند. این سازمان‌ها در یک ساختار همپوشان فعالیت می‌کنند و از طریق همکاری‌های مشترک، هماهنگی‌های عملیاتی-حضور در رویدادهای مشابه، یک زیرساخت اعتراضی منسجم را تشکیل می‌دهند.

گزارش

نفوذ پرس تی‌وی در لایه‌های پنهان

پرس تی‌وی با گروه‌های فعال در ایالات متحده، به‌ویژه در رویدادهایی مانند مراسم مرتبط با بزرگداشت آیت‌الله خامنه‌ای و تظاهرات روز قدس، نشان‌دهنده نوعی تعامل رسانه‌ای مستمر است که فراتر از پوشش خبری سنتی عمل می‌کند. حضور چهره‌هایی مانند سارا فلاندر و مارگارت فلاورز در این اکوسیستم و

تکرار نقش آنها در رویدادها و پوشش‌های رسانه‌ای، بیانگر وجود شبکه‌ای از کنشگران است که به طور فعال در تولید، تقویت و توزیع روایت‌ها مشارکت دارند. طبق گزارش، این افراد و گروه‌ها از طریق سخنرانی، سازمان‌دهی تجمعات و انتشار محتوا در پلتفرم‌های مختلف، به شکل‌گیری جریان‌های اطلاعاتی کمک می‌کنند که در نهایت به افزایش دیده شدن رویدادها منجر می‌شود.

یکی از نکات کلیدی در این گزارش، حجم و دامنه تعاملات در شبکه‌های اجتماعی است. بر اساس داده‌های منتشرشده، پست‌های مرتبط با تجمعات یادشده در پلتفرم‌هایی مانند X توانستند حدود ۱۸۹

جام جمه

رسانه

۳

MEDIA

پنجشنبه ۲۰ فروردین ۱۴۰۵ شماره ۷۲۹۲

یادداشت

محمد مخوم را دبیر گروه حوادث

کلانتری ۱۱ پلیس بدون روتوش

سریال «کلانتری ۱۱» این شب‌ها با روایت ماجراهای پلیسی در منطقه چهل‌رود، توانسته است توجه طیف گسترده‌ای از مخاطبان تلویزیون، به‌ویژه بینندگان

شبکه دو را به خود جلب کند. این مجموعه با تکیه بر روایتی روان، ملموس و نزدیک به واقعیت، در مسیری متفاوت از بسیاری از آثار پلیسی پیشین حرکت کرده و همین تفاوت، مهم‌ترین عامل جذابیت آن به شمار می‌رود.

یکی از مهم‌ترین تغییرات این سریال، جابه‌جایی کانون روایت از «پلیس آگاهی» به «کلانتری» است؛ تغییری هوشمندانه که به خروج از کلیشه‌های رایج در آثار پلیسی کمک کرده است.

در سال‌های گذشته، اغلب سریال‌های این ژانر بر پرونده‌های سنگینی چون قتل و سرقت‌های مسلحانه تمرکز داشتند و عمدتاً در فضای پلیس آگاهی می‌گذشتند؛ روندی که به مرور به تکرار و یکنواختی انجامیده بود.

این در حالی است که در واقعیت، نخستین مواجهه اغلب شهروندان با پلیس در کلانتری‌ها شکل می‌گیرد؛ جایی که مسائل روزمره‌تری همچون سرقت‌های خرد، نزاع‌ها، اختلافات خانوادگی و همسایگی طرح و پیگیری می‌شود. «کلانتری ۱۱» با درک این واقعیت، تصویری آشنا و قابل لمس از این فضا ارائه می‌دهد؛ تصویری که برای بسیاری از مخاطبان، حتی آن‌ها که تجربه‌ای کوتاه از حضور در کلانتری داشته‌اند، باورپذیر و نزدیک به واقعیت است.

نکته قابل توجه دیگر در این مجموعه، نمایش چهره‌ای انسانی و در عین حال مقتدر از پلیس است. در این سریال، مأموران نه قهرمانانی دست‌نیافتنی و اغراق‌شده، بلکه انسان‌هایی هستند با ویژگی‌های واقعی؛ افرادی که در عین برخورداری از رأفت و درک شرایط شهروندان، اقتدار حرفه‌ای خود را نیز حفظ می‌کنند.

نحوه مواجهه متفاوت آنان با گروه‌های مختلف، از زوج‌های سالخورده شاکی گرفته تا اراذل و اوباش، نشان‌دهنده درکی دقیق از موقعیت‌های اجتماعی و اقتضانات شکلی پلیس است.

استفاده از ادبیات رایج و به‌روز در دیالوگ‌ها نیز به باورپذیری بیشتر این شخصیت‌ها کمک کرده و مورد توجه مخاطبان قرار گرفته است. در کنار این، اشاره به خطاهای انسانی و حضور نهادهای نظارتی مانند بازرسی، به دور از نگاه اغراق‌آمیز، تصویری واقعی‌تر از سازوکارهای درون‌سازمانی پلیس ارائه می‌دهد. از دیگر نقاط قوت «کلانتری ۱۱»، توجه ویژه به جایگاه سربازان در ساختار انتظامی است؛ موضوعی که در بسیاری از آثار پیشین کمتر مورد توجه قرار گرفته بود. در این سریال، سربازان نه نیروهایی حاشیه‌ای، بلکه عناصری مؤثر در تأمین امنیت و ارائه خدمات معرفی می‌شوند.

حضور فعال آنان در روند رسیدگی به پرونده‌ها و حتی مشارکت در عملیات‌ها، تصویری متفاوت و قابل تأمل از نقش این قشر ارائه می‌دهد.

این مجموعه همچنین به یکی از کارکردهای مهم و کمتر دیده‌شده کلانتری‌ها، یعنی ایجاد صلح و سازش میان طرفین اختلاف، توجه ویژه دارد. تلاش برای حل‌وفصل برخی پرونده‌ها در همان مرحله اولیه و پیش از ارجاع به دستگاه قضایی، نشان‌دهنده رویکردی اجتماعی و پیشگیرانه است که می‌تواند از پیچیده‌تر شدن بسیاری از مسائل جلوگیری کند. نمونه‌هایی از این دست، به‌خوبی در روند داستانی سریال گنجانده شده و به غنای محتوایی آن افزوده است.

در کنار همه این‌ها، «کلانتری ۱۱» نگاهی نیز به نقش خبرنگاران در کشف و بازتاب واقعیت‌ها دارد و از آنان به‌عنوان حلقه‌ای مؤثر در شناسایی و طرح مسائل اجتماعی یاد می‌کند؛ نگاهی که می‌تواند به تقویت پیوند میان رسانه و نهادهای مسئول کمک کند.

در مجموع، «کلانتری ۱۱» با فاصله گرفتن از الگوهای تکراری، پرداختن به واقعیت‌های کمتر دیده‌شده و ارائه تصویری انسانی و چندبعدی از پلیس، توانسته است به اثری قابل توجه در میان تولیدات پلیسی تلویزیون تبدیل شود.

این سریال نشان می‌دهد که بازگشت به واقعیت‌های روزمره و توجه به جزئیات زندگی اجتماعی، همچنان می‌تواند مسیر تازه‌ای برای جذب مخاطب و ارتقای کیفیت آثار نمایشی فراهم کند.